

men da det er meget muligt, at Toldlovsforhandlingerne ikke vil kunne føres til Ende i indeværende Samling, har jeg ment det nødvendigt for at naa til den fornødne Stabilitet og af finansielle Grunde at foreslå en Forlængelse til den Dato, jeg har nævnt, for at Behandlingen af dette Lovforslag ikke skal skyde sig forstyrrende ind i Toldlovbehandlingen.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg tager ogsaa fejl, naar han tror, at det Motiv, som oprindelig var et af de stærkeste, der anførtes for Lovforslaget, slet ikke længere har Gyldighed, nemlig det, at man vil hindre Spekulation i den nye Toldlov. En saadan Spekulation vil til enhver Tid under Toldlovsforslagets Behandling kunne finde Sted (Afbrydelse af Borgbjerg). Jo, det forsikrer jeg det ærede Medlem. Kommer der Rygter frem i den tilbageværende Del af Samlingen om, at der er Udsigt til, at Toldloven gennemføres, kommer der under Samlingen 1922—23 Rygter frem om noget lignende, vil det stadig for dem, som er interesseret deri, være en Spore til at indføre større Mængder af disse Varer, det har vi set tilstrækkeligt under de langstrakte Toldforhandlinger, der var om den af Vilhelm Lassen fremsatte Toldlov i 1906—08 — de varede jo hele to Samlinger igennem, og de skiftende Udsigter for Toldloven gav bestandig Anledning til Bevægelser i Indførselen, som var af særdeles skadelig Virkning for Finanserne, og som gjorde, at Toldloven ogsaa i de nærmest følgende Par Aar gav væsentlig mindre i Indtægt end anslaaet. Derfor har det meget stor Betydning, at det er givet, at den her foreslaaede Lov gælder ikke alene i denne, men ogsaa i næste Samling, saa at vi ikke behøver at frygte de uheldige Virkninger, som saadanne Spekulationer kan foranledige. Jeg behøver heller ikke nærmere at paapege den uheldige Virkning, det kan have for Næringslivet, at en saadan forceret Indførsel af fremmede Varer finder Sted.

Nej, jeg tror, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og det ærede Medlem Hr. Rode skulde holde sig til det, som er Kærnen i Sagen for deres Vedkommende, og det blev jo ogsaa, efter at man havde bevæget sig frem ad mange Omveje, til syvende og sidst med tilstrækkelig Klarhed fastslaaet af begge de ærede Medlemmer, nemlig dette: Dette Lovforslag kan se ud, som det vil, vi bevilger det ikke til denne Regering, vi vil ikke give denne Regering — det ene ærede Medlem sagde 10 Millioner, det andet sagde 7 Millioner, det rigtige er 7 Millioner — vi vil ikke give denne Regering

hverken 10 eller 7 Millioner, vi vil overhovedet ikke give den noget. Man lod os ved samme Lejlighed vide, at man heller ikke vilde give os Chokoladeloven og Loven om Restaurationsskatten, hvorledes de end kom til at se ud. Det er aaben og ærlig Besked, og en saadan maa man altid til en vis Grad sætte Pris paa.

Det vil altsaa sige, at man af rent partipolitiske Hensyn vil nægte Staten de nødvendige Midler til Statsmaskineriets Opretholdelse (Afbrydelse) — jo, det er det — og til Udførelse af de Opgaver, som foreligger i den nærmere Fremtid. Jeg behøver ikke at udmale for de ærede Medlemmer, hvilke Konsekvenser der vilde blive deraf. Det vilde føre til en Indskrænkning af Udgifterne, som paa mange Maader vilde være meget smertelig og meget skadelig. Men de ærede Medlemmer er formodentlig slet ikke gaaet saa vidt i deres Overvejelser. Jeg tror saa godt om dem, at jeg mener, at hvis de virkelig for Alvor havde den Opfattelse, at det var deres Stemmer, det kom an paa her i denne Sag, saa vilde de ikke stemme saaledes, saa vilde de ikke nægte disse Midler, thi Følgerne deraf vilde være alt for aabenlyst skadelige. Men de ærede Herrer mener vel, at de godt kan tillade sig denne lille agitatoriske Eskapade, for der er vel nok andre, der sørger for at føre disse Lovforslag igennem, og det tror jeg sikkert ogsaa der er.

Jeg kan ganske give det ærede Medlem Hr. Borgbjerg Ret i hans almindelige Betragtninger om det heldige i, at Toldlove behandles hurtigt. Jeg ved meget vel, at det er parlamentarisk Praksis i andre Lande. Her i Landet er det det desværre ikke. Vi har altid været uendelig langsomme med vore Toldlovbehandlinger, saaledes ogsaa med at faa Toldloven af 1863 revideret. Man begyndte derpaa i Begyndelsen af 70erne, og Arbejdet varede til 1908 med gentagne Forelæggelser og Strandinger af Revisionsforslaget. Naa, saa længe haaber jeg nu ikke det skal vare at faa revideret Toldloven af 1908, men det vilde i og for sig ikke forbavse mig, om det ikke lykkes at gennemføre den nye Toldlov i indeværende Samling. Det vilde kun være stemmende med almindelige danske Traditioner. Naar det ærede Medlem imidlertid anviste den Vej, at Regeringen kunde sætte Loven i Kraft paa egen Haand og saa lade Rigsdagen snakke videre om den, ja, saa er det meget rørende at faa et saa rundt Tilbud fra en Oppositionsfører, om end det ærede Medlem føjede den Begræns-